

Alkoholens eufori

Tik, tak, tik, tak, tik, tak. Ellie stirrer på klokken, sekunderne i fredagens sidste lektion føles minutter, det er ren tortur. Men sådan er det vel altid når man er fanget et sted, som ingen glæde bringer. Hun ved hvad weekenden bringer, der er gået en uge siden sidst og det har været uoverkommeligt. Selvfølgelig har det været nødvendigt, at åbne et par øl eller drikke et glas vin i løbet af ugen, men hun har holdt sig i skindet siden weekenden og det er en sejr i sig selv.

At opnå euforien. Det er, som altid, målet for aftenen. Følelsen er næsten eventyrlig, det er den, som giver muligheden for at flygte fra Ellie, som den hun i virkeligheden er. Flygte fra den egentlige indadvendte, kedelige og alt for usikre pige. Det er som om, at en helt ny Ellie opstår i beruset tilstand. Her er hun denne charmerende, sociale og selvsikre pige med et glimt i øjet, som kan få alle til at falde på knæ for hende.

I aften starter hun hjemme, knapper et par øller og tager sig så sammen til, at tage til forfest med de piger fra gymnasiet som hun egentlig ikke kan fordrage. Det er pigerne som duller sig op hver weekend, tager en masse gruppebilleder inden de rammer byen, hvor man med sikkerhed kan få set deres former og gode udseende, for så at få lagt endnu en uvidende fyr under deres fortryllelse. Men endnu engang er det de piger hun hænger ud med, hun kan ikke få sig taget sammen til, at være sammen med de piger hun faktisk kan lide. Måske er det dobbeltmoralsk, at hun ikke kan lide de piger, for på sin vis er det faktisk også sådan hun selv er, når hun er underlagt alkoholens eufori. På mange måder er det en fed lykkefølelse, da det er noget helt andet, som tager over og hun kan lade være med at tænke over, hvad alle andre syntes.

Musikken fra diverse natklubber er allerede til at høre fra sidegaden til Jernbanegade, som rummer de fleste natklubber og bodegaer i byen. Pigerne går i en samlet flok hen mod THE STAGE, på vejen passerer de et par grupper drenge, hvor der som altid lige følger et pift eller en smart kommentar med på vejen. "Ad", lyder kommentaren fra Ellie, "hvem tror han lige han er?" følger veninden Jasmin op med. Med deres lange bare ben og en måske lige lidt for kort kjole, fortsætter deres selvsikre gang og får alle de går forbi til at vende hovedet efter dem.

De går let forbi dørmændene, som ikke engang overvejer at spørge dem om id og fortsætter ind på dansegulvet. Nu gemt i menneskemængden, dækket af de farverige skiftende lys og overdøvet af den høje klubmusik, står de i en gruppe og danser forførende. De ved, at de skaber opmærksomhed og de har bestemt heller noget imod det.

Men BUM, så rammer det. Alle følelserne rammer hende som en hammer, hun skynder sig at stikke veninderne en løgn for at gå ud på toilettet, for de skal jo for alt i verden ikke opdage at hun ikke er perfekt. Alkoholens søde eufori er ved at aftage og det er derfor, at følelserne vælter ind. Det er følelsen af at være ligegyldig og ikke god nok, men værst af alt, at hun ikke bare kan være sig selv. Hun har vænnet sig til hele tiden at have en facade på, men det er blevet sværere og derfor blev alkohol et middel. I starten var det kun i weekendene Ellie drak sig til denne nærmest nye personlighed, men folk bed på, de var vilde med hende. Hun begyndte at få langt mere opmærksomhed fra drengene og efterfølgende var hun pludselig også interessant for de populære piger. Hun fik et kick ud af at være populær og begyndte at indtage alkohol i hverdagene også.

Med tårer trillende langsomt ned af venstre kind, sidder hun nu krøbet sammen i fosterstilling i hjørnet af natklubbens skumle og uhygiejniske toilet. Hun prøver at tage sig sammen, de andre må ikke blive mistænksomme, men de tror vel også bare hun er væk med en eller anden fyr hun har mødt. Ind imellem dj'ens høje basmusik kan man høre Vega og Jasmin. "Ellie! Ellie!", det er Jasmins skingre stemme, ingen tvivl om det. Det banker nu på døren til toilettet hvor Ellie sidder. "Hvor fanden bliver du af Ellie? Er du sammen med en fyr eller hvad?", lyder det nu fra Vega.

Hun åbner døren med et smil, der er absolut ingen tegn på at hun lige har grædt, hun har hurtigt skjult det så de på ingen måde kan se hendes åh så sårbare side. "Er i klar til en tur i baren tøser?", Ellie får lokket de andre piger med i baren, så hun kan opnå alkoholens frigørende virkning endnu engang. Efter en omgang med lidt tequila shots og en drink, er alle de selvtillidssvækkende tanker væk og hun har nu igen overskud til at være på.

Endnu engang ender hun hjemme hos en fyr hun ikke rigtig kender, men midt i rusen føltes det som en god ide. Hun er hurtigt ude af døren om morgenen, alkoholen er igen ved at være aftaget og nu virker det pludselig ikke som en så god ide, at tage hjem til en fremmed dreng. Vejen hjem består af uoverskuelige moralske tømmermænd, "det her er jo for fanden ikke, hvem jeg i virkeligheden er", tænker Ellie for sig selv. Hun skammer sig over, hvordan hun har opført sig. Men alligevel er hun ikke overbevist om, at hun ikke vil gøre det samme næste gang, hun skal være sammen med sine "venner". Så hellere være beruset og blive anerkendt.

Caroline Haunstrup, 10. klasse.